

تبیین شاخص های دانشگاه کارآفرین در آموزش عالی از طریق سیستم استنتاج فازی: مطالعه‌ای در دانشگاه آزاد اسلامی واحد قائم‌شهر

حسین صمدی میار کلائی^۱، کارشناسی ارشد مدیریت دولتی، باشگاه پژوهشگران جوان، قائم‌شهر، ایران.
دکتر حسنعلی آقاجانی، دانشیار گروه مدیریت، دانشکده علوم اقتصادی و اداری، دانشگاه مازندران،
بابلسر، ایران.

موسی مشازمینی، کارشناسی ارشد مدیریت دولتی، مدیر کل فرودگاه‌های استان مازندران، مازندران،
ایران.

تاریخ پذیرش: ۹۳/۶/۱

تاریخ وصول: ۹۳/۲/۱

چکیده

امروزه نقش یک دانشگاه کارآفرین در یک محیط پویا از اقتصاد دانش بنیان؛ حمایت از توسعه اقتصادی از طریق افزایش میزان و کیفیت تحقیقات (بنیادی و کاربردی) است، و انتقال سریع چنین دانش جدیدی به جامعه از طریق آموزش و کارآفرینی محقق می‌گردد. از طرفی هدف از پژوهش حاضر تبیین و بررسی وضعیت کارآفرینی دانشگاهی و شاخص‌های دانشگاه کارآفرین، شامل: مؤلفه‌های چشم‌انداز، مأموریت و استراتژی دانشگاه؛ حاکمیت و اداره دانشگاه؛ ساختار و طرح سازمانی؛ چند رشته‌ای، فرا رشته‌ای؛ قدرت نفوذ و استفاده از منابع متتنوع؛ مدیریت ذینفعان و ارزش‌های جامعه؛ دانش‌آموختگان؛ انتقال دانش؛ مرکز رشد، تأمین مالی مخاطرات در شرکت‌های مشتق از دانشگاه؛ بین‌المللی سازی، و در نهایت، آموزش کارآفرینانه و آموزش سرمایه‌گذاری، در آموزش عالی از طریق سیستم استنتاج فازی می‌باشد. روش این پژوهش از نظر نحوه گردآوری داده‌ها، روش پیمایشی و از نظر مقاصد پژوهش، کاربردی است. جامعه آماری این پژوهش نیز اساتید، خبرگان و مسئولین دانشگاه آزاد اسلامی واحد قائم‌شهر در امر کارآفرینی می‌باشند. در تحقیق پیش روی، برای جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه استاندارد دانشگاه کارآفرین گیب^۲، و به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون فرضیه فازی استفاده شده است. یافته‌ها نشان داد که کارآفرینی دانشگاهی و ویژگی‌های دانشگاه کارآفرین در دانشگاه مورد مطالعه، در وضعیت نامطلوبی قرار دارند. در نهایت باید اشاره کرد که نظام علم اغلب کشورها در پاسخ‌گویی به نیاز فزاینده اجتماعی و اقتصادی به دانش و فناوری در حال تغییر و تحول هستند، و نظریه دانشگاه کارآفرین یکی از مدل‌های مطرح شده برای تبیین چهره جدید و متحول شده دانشگاه‌ها است.

کلید واژه‌ها: دانشگاه کارآفرین، آموزش عالی، کارآفرینی، سیستم استنتاج فازی

مقدمه

امروزه شرایط اقتصادی، صنعتی و اجتماعی - فرهنگی کشورمان به گونه‌ای است که حل مشکلات و تنگناهای الگوها، راه حل‌های جدید و متفاوتی را می‌طلبد. روند رو به رشد افزایش جمعیت کشور، ترکیب جمعیتی جوانان، ناتوانی بخش‌های تولیدی در جذب نیروی کار، ضرورت ایجاد فرصت‌های شغلی و عواملی نظیر این، دلایلی هستند که منجر می‌شود سیاست‌گذاران و برنامه‌ریزان کلان کشور جهت حل این مشکل به طور جدی به دنبال یافتن روزنه‌ها باشند و این راه کار چیزی جز مقوله کارآفرینی نیست، چراکه کارآفرینی به عنوان موتور توسعه اقتصادی کشوها در عصر حاضر شناخته شده است (کردنایج و همکاران، ۱۳۸۸).

بدیهی است که دانشگاه‌ها و نظام آموزشی عالی نیز به منظور هم‌سوبی هرچه بیشتر با فرآیند توسعه اقتصادی بومی، منطقه‌ای و بین‌المللی به تغییر نقش سنتی خود که صرفاً تولید دانش می‌باشد، به سوی دانشگاه کارآفرین که افزون بر تولید دانش و خلق ایده‌ها، آن‌ها را به عمل هم تبدیل می‌کنند، حرکت کنند. در واقع ایده توسعه اقتصادی محور و برنامه‌های توسعه‌ای کشورها، ماموریت کارآفرینی را به دانشگاه‌ها تحمیل کرده است. این روند را در کشورهای توسعه یافته از اواخر دهه ۱۹۸۰ می‌توان دید (اتر کوایتز^۱، ۲۰۰۳؛ کردنایج و همکاران، ۱۳۹۱).

نقش یک دانشگاه کارآفرین نیز در یک محیط پویا از اقتصاد دانش، حمایت از توسعه اقتصادی از طریق افزایش میزان و کیفیت تحقیقات (بنیادی و کاربردی) و انتقال سریع چنین دانش جدیدی به جامعه از طریق آموزش و کارآفرینی است (برکوویتز و فلدمن^۲، ۲۰۰۶). معمولاً نقش سنتی دانشگاه، مشارکت در دو فعالیت عمده است: پژوهش و آموزش. دانش از طریق دانشجویانی که به تازگی وارد بازار کار شده‌اند، و از طریق انتشارات در مجلات علمی که دوره زمانی قابل توجهی را به خود اختصاص می‌دهند، انتقال می‌باید. دانشگاه‌های کارآفرین، نقش‌های سنتی یک دانشگاه در جامعه را به عنوان یک تولیدکننده دانش، از طریق تحقیقات بنیادی و کاربردی، فن‌آوری و عامل انتقال دانش، نوآوری و حمایت از توسعه اقتصادی مورد تعریف مجدد قرار می‌دهند (آرناؤت^۳، ۲۰۱۰؛ گیب، ۲۰۱۲).

در واقع کارآفرینی موضوعی است که از اواخر قرن بیست مورد توجه محافل آموزشی کشورهای جهان قرار گرفته است و بسیاری از زمینه‌ها و علاقه‌های تحقیقاتی را به خود اختصاص داده است (آگرووال و شاه^۴، ۲۰۱۴؛ کویلویجن و همکاران^۵، ۲۰۱۲؛ رومرو مارتی و همکاران، ۲۰۱۰). بررسی تاریخ ادبیات کارآفرینی مؤید آن است که این واژه اولین بار در تئوری‌های اقتصادی و توسط اقتصاددانان ایجاد شده و سپس وارد مکاتب و تئوری‌های سایر رشته‌های علوم گردیده است. کارآفرینی به عنوان عامل کلیدی رشد و توسعه اقتصادی در عصر مدرن شناخته شده است و در مرکز رقبابت بین‌المللی، شرکت‌های کارآفرینانه هستند که لب تیز رقباتی آن‌ها معطوف به انعطاف سازمانی و استراتژی تغییر مستمر در فرآیندها، محصولات و طرح‌ها است، لذا دانشگاه‌ها می‌توانند با ترویج فرهنگ کارآفرینی در دانشجویان و آموزش مهارت‌های کارآفرینی و ایجاد محیطی مناسب برای کارآفرینی به این امر جامه عمل پوشانند و باعث رشد صنایع و شرکت‌ها شده و با تقویت اقتصاد کشور، توسعه ملی را به ارمغان بیاورند (صمدی، ۱۳۹۲).

1. Etzkowitz

2. Bercovitz & Feldmann

3. Arnaut

4. Agarwal & Shah

5. Koelewijn et al.,

کارآفرینی، خلاقیت، کسب و کارهای خطرپذیر به عنوان سوتور اقتصاد مدرن در نظر گرفته شده‌اند. کارآفرینان، همواره نقش مهمی در پیشرفت جوامع داشته‌اند. آن‌ها در رأس کسب و کارها قرار گرفته، در جستجوی فرصت‌ها بوده و خلاقیت نیز ابزاری برای موفقیت آن‌ها تلقی می‌شود. کارآفرینان تغییر را یک پدیده معمولی می‌دانند، همیشه در جستجوی آن هستند، به آن واکنش نشان داده و از آن به عنوان یک فرصت استفاده می‌کنند (دانفی^۱). واژه کارآفرینی از کلمه‌ای فرانسوی^۲ به معنای متعهد شدن گرفته شده است، طبق تعریف واژه‌نامه دانشگاهی وبستر^۳، کارآفرین کسی است که متعهد می‌شود مخاطرات یک فعالیت اقتصادی را سازماندهی و مدیریت کند. در واقع کارآفرینی عبارت است از فرآیند ایجاد ارزش از طریق تشکیل مجموعه منحصر به فردی از منابع، به منظور بهره‌گیری از فرصت‌ها. استیونس^۴، کارآفرینی را فرآیند خلق ارزش، همراه با منابعی منحصر به فرد به منظور بهره‌برداری از یک فرصت می‌داند (ویسی و کریم‌زاده، ۱۳۸۹).

به زعم پرویرلی و سانگ^۵، کارآفرینی عبارت است از تلاش‌هایی که از طریق اقدامات یک فرد یا گروهی از افراد، موجب ایجاد محیط‌های اقتصادی، اجتماعی، نهادی، و فرهنگی جدید می‌شود (پرویرلی و سانگ، ۲۰۱۲). کارآفرینی با ایده‌های کسب و کار جدید مرتبط است که ممکن است موجب تغییراتی در ماهیت بازار شود. کارآفرینی عبارت از جستجوی فرصت‌ها و توانایی شناسایی شکاف‌های موجود در بازار است. رویکرد کارآفرین محوری رویکردی است که بر نوآوری بازار و محصول، و پروژه‌های خطرپذیر تأکید داشته و با تمایل به پیشگامی در نوآوری، به دنبال کسب برتری بر رقباست (میلر^۶، ۱۹۸۳).

براساس مدل دیده‌بان جهانی (GEM)^۷، کارآفرینی سه حوزه کلیدی دارد (کردنایج و همکاران، ۱۳۹۲):

۱. نگرش‌ها: به طور عمده مربوط به ادراکات کارآفرینانه مانند: در کتابیت کارآفرینانه، در ک فرست‌های کارآفرینانه، ترس از شکست و قصد کارآفرینانه می‌شود. ۲. فعالیت‌های کارآفرینانه: از جمله فعالیت‌های کارآفرینانه نوپا و اجرایی (فرست‌گر). ۳. روحیه توسعه کارآفرینانه: روحیه توسعه کارآفرینانه شامل رشد کسب و کار، انتظار مورد انتظار کسب و کار، (اشغال زائی)، فعالیت‌های کارآفرینانه بین‌المللی.

شومپتر^۸ معتقد بود که مدیران و کارآفرینان هر دو، ریسک را تجربه می‌کنند، لذا مشخصه کارآفرین را نوآوری می‌دانسته و کار آن را تخریب خلاق تعریف می‌کرد. وی در کتاب خود اشاره می‌کند که از مشخصه‌های اقتصاد سالم، نوآوری و کارآفرینی هستند که تعادل پویا را ایجاد می‌کنند (دراکر^۹، ۱۹۸۵). در مدل توسعه اقتصادی شومپتر، کارآفرینی به منزله تخریب خلاق بیان شده است، که به عنوان نیرویی برانگیزاننده، برای توسعه اقتصادی جامعه لازم و ضروری است (کوراتکو و هاکز^{۱۰}، ۱۹۸۹).

در واقع کسب و کارهای مستقل که توسط کارآفرین بنیان‌گذاری می‌شود، مهم‌ترین نوع کارآفرینی مورد بحث در ادبیات مرسوم کارآفرینی است. ویژگی این سازمان؛ مدیریت مالک، سادگی فعالیت‌های اجرایی و معمولاً حجم کوچک و نوپا بودن کسب و کار است. در این شرایط، کارآفرینی به معنای ایجاد ساختاری ملموس برای یک کسب و کار است.

- 1. Dunphy
- 3. Webster's Collegiate Dictionary
- 5. Peverelli & Song
- 7. Global Entrepreneurship Monitor
- 9. Drucker

- 2. Entreprendre
- 4. Stivens
- 6. Miller
- 8. Schumpeter
- 10. Kuratko & Hoggott

مالکان این کار را از طریق ترکیب عوامل تولیدی به طوری که ارزش افزوده برای بازار به دنبال داشته باشد، انجام می‌دهند. راهبردها عمدتاً برگرفته از شخصیت و اهداف مالک است (مقیمی و احمدپور، ۱۳۸۷).

اگرچه مفهوم کارآفرین و کارآفرینی حداقل از زمان آدام اسمیت^۱، از دیدگاه‌های مختلف اقتصادی، اجتماعی، فلسفی و روانشناسی مورد بحث، بررسی و نوع شناسی قرار گرفته و تاثیرات اجتماعی و اقتصادی آن تبیین شده است، ولی از حدود سه دهه قبل جهت‌گیری برخی از دانشگاه‌های آمریکایی از تولید دانش علمی در مورد کارآفرینی به سمت آموزش و تربیت کارآفرینان و پشتیبانی از فعالیت‌های کارآفرینانه تغییر یافت و متعاقب آن، شمار دانشگاه‌های ارائه دهنده آموزش-ها و برنامه‌های کارآفرینی به میزان زیادی افزایش پیدا کرد، در اواسط دهه نود میلادی نیز موج کارآفرینی دانشگاه‌های اروپا را فرا گرفت (فکور و حاجی حسینی، ۱۳۸۷).

مفهوم کارآفرینی دانشگاهی نیز حوزه بسیار گسترده و سطوح مختلف، از جمله محیط دانشگاه، ساختار و چگونگی بهره‌گیری از دانش و فن آوری را برای تجارتی سازی در بر می‌گیرد و می‌تواند از جنبه‌های مختلف، مانند کارآفرینی سازمانی، کارآفرینی شرکتی، شرکت‌های مشتق از دانشگاه، مورد بررسی قرار گیرد (اتر کوایتز، ۲۰۰۳؛ زالی و همکاران، ۱۳۹۲). کارآفرینی دانشگاهی یکی از حوزه‌های است که به کمک سایر حوزه‌ها، برای مثال اعطای مجوزها، بودجه‌های تحقیقاتی، دانش ناب و تحرک نیروی کار، نتایج مطالعات دانشگاهی را به کالا و خدمات تجاری تبدیل می‌کند. کارآفرینی دانشگاهی به منزله تلاشی است برای افزایش منافع، نفوذ و اعتبار فردی یا نهادی که باید با توسعه و بازاریابی ایده‌های پژوهشی، یا به صورت یکپارچه‌سازی نقش‌ها و منابع جدید در بستر سازمانی موجود و ایجاد مدل‌های جدید برای مطالعات پژوهشگران انجام شود (زالی و همکاران، ۱۳۹۲).

ادبیات موجود در گرایش کارآفرینانه شرکت‌های بزرگ به این نکته اشاره دارد که این گرایش به ویژه برای زمانی که سازمان‌ها محیطی پویا و سیزده‌جو مواجه می‌شوند، بسیار مفید است. با این حال مفهوم گرایش کارآفرینانه و تحقیقات تجربی انجام شده در این زمینه برای شرکت‌های فعال در بازار رقابتی تاکید کرده‌اند. دانش کمی در مورد ماهیت گرایش کارآفرینانه در سایر سازمان‌ها وجود دارد و نبود دانش به عنوان یک منبع با ارزش برای کسب مزیت‌های اقتصادی باعث تغییر در انتظارات از دانشگاه‌ها، شامل تجارتی سازی تحقیقات در کنار فعالیت‌های سنتی تدریس و پژوهش بنیادی گشته است. در نتیجه دانشگاه‌ها تشویق می‌شوند تا کارآفرینانه‌تر عمل کنند. دولت، صنعت و سازمان‌ها، همگی از دانشگاه‌ها می‌خواهند کارآفرینانه‌تر عمل کنند، که اغلب شامل افزایش تجارتی سازی یافته‌های تحقیقات دانشگاهی می‌باشد. گرایش کارآفرینانه دانشگاهی عبارتی است که برای تسهیل تحقیقات تجربی گرایش کارآفرینانه در محیط‌های دانشگاهی به وجود آمده است (وفائی و مقیمی، ۱۳۸۹).

لیسترا^۲، کارآفرینی دانشگاهی را پرداختن دانشگاه‌ها و اعضای هیئت علمی آن‌ها به فعالیت‌های تجارتی مرتبط، مانند همکاری‌های دانشگاه و صنعت، سرمایه‌گذاری در شرکت‌های مبتنی بر دانشگاه، حمایت از شرکت‌های در مرحله رشد مبتنی بر دانشگاه، تاسیس شرکت‌های نوپا به کوشش دانشگاهیان و به کارگیری هم‌زمان اعضای هیئت علمی در دانشگاه‌ها و شرکت‌های، می‌داند. رایت و همکاران^۳، نیز کارآفرینی دانشگاهی را توسعه تجارتی سازی، فراتر از تمرکز سنتی بر اعطای امتیاز دارائی‌های فکری و مشتمل بر اقدام ایجاد شرکت‌های انسابابی حاصل از فن آوری و دانش تولید شده در دانشگاه‌ها

1. Adam Smith
3. Lecetra

2. Etzkowitz
4. Wright & Filatotchev

می دانند (زالی و همکاران، ۱۳۹۲).

نقش همکاری های دانشگاه- صنعت در شکل دهی عملکردهای ابداعی دانشگاهها و شرکت ها، تبدیل به یک موضوع کلیدی در بحث های مربوط به تعیین کننده های ابداعات شده است (بابا و همکاران^۱، ۲۰۰۹). قدمت تعامل علم و صنعت به زمان انقلاب صنعتی بر می گردد؛ اما مطرح شدن آن به عنوان مسئله تحقیقاتی موضوع جدیدی است که سابقه آن به سال های بعد از جنگ جهانی دوم بر می گردد. این موضوع را در آغاز؛ کشورهای جنگ زده برای بازسازی صنعتی مورد توجه قرار دادند (برانس تر^۲، ۲۰۰۰). روابط دانشگاه- صنعت به عنوان یک زمینه مطالعاتی مجزا در سه دهه قبل هنگامی که بخشی از تأکید خط مشی توسعه بر تجاری سازی تحقیقات و ایجاد پیوند نزدیک میان تحقیقات بنیادی و نیازهای اجتماعی بود، پدیدار شد. از اواخر دهه ۱۹۷۰ بسیاری از کشورها قوانین شان را تغییر داده و مکانیزم های حمایتی را برای تقویت تعامل عظیم تر میان دانشگاهها و شرکت ها ایجاد نمودند، تا اندازه ای در این باور که ابداعات صنعتی آمده اند تا به شدت بر تحقیقات دانشگاهی تأکید کنند. علاقه به روابط دانشگاه- صنعت از طریق رشد سریع کارهای تحقیقاتی منتشر شده با دیدگاه «سیستم های نوآوری» و دیگر انواع دیدگاه های شبکه ای به سمت تحصیلات عالیه، تحقیقات علمی، و ابداعات صنعتی تحریک شده اند (گولدبرانس و همکاران^۳، ۲۰۱۱).

تغییر شکل از یک دانشگاه تحقیقاتی سنتی به یک دانشگاه کارآفرین پدیده رایجی است و به دلیل کاهش تأمین مالی از منابع دولتی و ظهور بازارهای رقابتی در آموزش و پژوهش، تعداد چنین دگرگونی هایی در حال افزایش است. اگر دانشگاه ها مانند دانشگاه کارآفرین تبدیل به عامل نوآوری نشوند، توسعه ملی و منطقه ای و نیز رقابت بین المللی را مختل خواهند کرد. طی ده سال گذشته دانشگاه ها در کشمکش با موضوعات متفاوتی از قبیل جهانی سازی و بین المللی سازی آموزش عالی، افزایش تعداد جمعیت دانشجو، محدودیت های مالی و بحران های مالی و اقتصادی اخیر بوده اند. امروزه سؤال اصلی دانشگاه ها این است که چگونه با محیط پویا و پیوسته در حال تغییر ورق پیدا کنند؟ سهم واقعی و بالقوه دانشگاه ها در توسعه اقتصادی بسیار مورد بحث قرار گرفته و در دهه گذشته بسیار زیاد در مورد مفهوم دانشگاه کارآفرین نوشته شده است (آرناؤت^۴، ۲۰۱۰).

کلارک^۵، از دانشگاه کارآفرین دو تعریف ارائه کرده است. در تعریف اول اعتقاد دارد که دانشگاه کارآفرین دانشگاهی است که به طور فعال تلاش می کند تا درباره کسب و کارها به نوآوری بپردازد، و تلاش می کند تا در شکل دادن آینده ای جامعه مشتر ثمر باشد. وی در تعریف دوم خود دست آورده است که دانشگاه کارآفرین، دانشگاهی است نوآور، خطرپذیر و پرورش دهنده رفتارهای کارآفرینانه (حسن قلی پور و همکاران، ۱۳۹۰؛ صمدی، ۱۳۹۲).

به اعتقاد رابرتسون، یک دانشگاه کارآفرین بوسیله تعدادی از عوامل کلیدی به شرح ذیل توصیف می شود:

۱. رهبری قوی که ظرفیت های کارآفرینی را برای همه دانشجویان و کارکنان در سرتاسر محیط دانشگاهی اش توسعه می بخشد؛ ۲. رابطه قوی با ذی نفعان خارجی که ارزش افزوده ایجاد می کند؛ ۳. ارائه دست آوردهای کارآفرینانه که ممکن است بر افراد و سازمان ها اثر بگذارد؛ ۴. فنون یادگیری نوآورانه ای که اقدام کارآفرینانه را القاء می کند؛ ۵. مرزهای بازی که جریان های اثربخش دانش میان سازمان ها را تغییر می کند؛ ۶. رویکردهای چند رشته ای به آموزش که تجربه دنیا

1. Baba et al.,
3. Gulbrandsen
5. Clark

2. Branstetter
4. Arnaut

واقعی را مورد تمسخر قرار داده و بر حل چالش‌های پیچیده دنیا تمرکز می‌کند، و ۷. تحریک به منظور ارتقاء کاربرد تفکر و رهبری کارآفرینانه (آرناوت، ۲۰۱۰؛ رابرتسون، ۲۰۰۸).

به اعتقاد پژوهشگران، مسیر حرکت به سوی دانشگاه کارآفرین، مسیری به نسبت طولانی و چالشی است. در این مسیر، مرحله نخست: پیدا کردن نگرشی راهبردی و تعیین اولویت‌های دانشگاه از طریق گفت و گو با ارائه دهنده‌گان یا تأمین کننده‌گان منابع دانشگاهی است. مرحله دوم: ایجاد نقش فعالانه دانشگاه در تجاری کردن دارائی‌های فکری ناشی از فعالیت‌های اعضای هیئت علمی، کارکنان و دانشجویان است و مرحله سوم: ایفای نقش پیش فعالانه دانشگاه در بهبود کارآئی محیط نوآوری در منطقه، از طریق تشریک مساعی با فعالان عرصه صنعت و جلب مشارکت دولت است. بنابر این حرکت به سوی کارآفرینی دانشگاهی، واکنشی است به تغییرات درونی که مدیریت آن بدون فعالیت جدید میسر نیست (قاسم‌نژاد، ۱۳۸۹).

هنری اِتزکوویتز^۱، پنج گزاره در باب مفهوم دانشگاه کارآفرین بیان می‌کند: ۱. سرمایه‌سازی دانش: دانش را به سرمایه تبدیل می‌کنند؛ ۲. همبستگی یا وابستگی مقابل: مدیریت نمودن وابستگی مقابل به صنعت و دولت (وابستگی مقابل و همبستگی با صنعت و دولت را مدیریت می‌کنند)؛ ۳. استقلال: با این وجود، مستقل از هر محدوده منحصر به فرد هستند و استقلال دارند (با وجود این وابستگی مقابل، مستقل هستند)؛ ۴. هیریداسیون: در مدیریتِ تنش میان استقلال و وابستگی مقابل، پیوندی یا چندجانبه هستند، و ۵. بازتاب‌پذیری یا جسمیت بخشی بازتابی: از قبیل تجدید مستمر ساختارهای داخلی (در واکنش نسبت به محیط خارجی، ساختارهای داخلی مستمرآ تجدید نظر می‌شود (برکوویتز و فلدمان، ۲۰۰۶؛ گیب، ۲۰۱۲).

تراچنبرگ^۲، معتقد است که دانشگاه کارآفرین، دانشگاهی است که:

۱. محلی برای کسب درآمد باشد و به استقلال مالی دست یابد. ۲. به دانشجویان خود، به چشم مشتریان بنگرد. ۳. میان اساتید و مجریان ارتباط برقرار کند. ۴. با محیط‌ها، نهادها و مؤسسات درگیر در آموزش تجاری سازی در تماس باشد. ۵. به رغم شکایت در مورد کاهش وضعیت ظاهری، واقعاً در حال رشد و بهبود باشد. دانشگاه کارآفرین توسعه اقتصادی را به عنوان یک عملکرد جدید دانشگاهی به آموزش و پژوهش پیوند می‌زند. این امر سرمایه‌ای کردن دانش است که قلب ماموریت جدید دانشگاه را تشکیل داده، پیوند دانشگاه را با کاربران دانش محکم تر کرده و دانشگاه را به عمل‌گری اقتصادی تبدیل می‌کند (حسنی‌پور و همکاران، ۱۳۹۱).

سیاست‌گذاران به طور فزاینده‌ای دانشگاه‌ها را به عنوان موتورهای رشد اقتصادی به وسیله تجاری سازی دارائی فکری از طریق انتقال فن آوری مورد نظر قرار می‌دهند. مکانیزم‌های تجاری نخستین انتقال فن آوری دانشگاه عبارتند از: توافقات پروانه‌دهی، سرمایه‌گذاری‌های مشترک پژوهشی، و شرکت‌های در حال تکوین دانشگاه-بنیان (شریف و باراک، ۲۰۰۶). عمدتاً کanal‌های تعامل دانشگاه-صنعت را می‌توان در چهار طبقه تعریف نمود: ۱. حمایت از تحقیقات؛ ۲. انتقال فن آوری؛ ۳. انتقال دانش، و ۴. تحقیقات مشترک (دولی و کرک، ۲۰۰۷). موری و سمتا، بیان می‌کنند که در تعاملات دانشگاه-صنعت، کanal‌های باز علم، از قبیل انتشارات، ارائه‌ها در کنفرانس‌ها، تعاملات رسمی میان اعضای هیأت علمی و محققین

1. Robertson
3. Trachenberg
5. Dooley & Kirk

2. Etzkowitz
4. Sharif & Baark

صنعتی، یا مشاوره اعضای هیأت علمی به صنعت نقش بسیار مهم تری نسبت به کانال های رسمی پروانه دهی حق ثبت اختراع و ایجاد شرکت های مشتق از دانشگاه ایفاء می کنند (موری و سمپات^۱، ۲۰۰۵؛ نووتی^۲، ۲۰۰۸).

می توان دریافت که رویکرد به کارآفرینی دانشگاهی علاوه بر ایجاد فرصت مشارکت در توسعه اقتصادی برای دانشگاه ها، تحت تأثیر نیازهای روز افزون مالی آنها و امکان کسب درآمدهای بالقوه از فعالیت های کارآفرینانه، نظری لیسانس دهی فن آوری با تشکیل شرکت های انشعابی نیز قرار دارد. به عبارت دیگر گرایش بخش دانشگاهی به کارآفرینی تحت تأثیر محرك درونی آن نیز انتظارات اجتماعی ناشی از ظهور نوآوری مبتنی بر دانش است و فعالیت های کارآفرینی به هدف بهبود عملکرد ملی و ناحیه ای به همراه کسب منافع مالی برای اساتید و دانشگاه ها صورت می گیرد (فکور و حاجی حسینی، ۱۳۸۷).

اگرچه تاکنون تحقیقات مختلفی در خصوص کارآفرینی و عوامل و عناصر تشکیل دهنده آن انجام شده است، اما به ندرت می توان تحقیقی را یافت که به صورت منسجم به بررسی عوامل دانشگاه کارآفرین پردازد (مهدوی مزده و همکاران^۳، ۲۰۱۳). در این مجال به نتایج برخی از این تحقیقات در جدول ذیل اشاره می شود:

جدول ۱: پیشنه تجربی پژوهش

ردیف	عنوان	هدف پژوهش	محققان
۱	یافته های پژوهش یافته های از ارتباط معنادار میان متغیرهای پژوهش بود، هم چنین نتایج آزمون علامت نشان داد که از ابعاد فرهنگ کارآفرینانه بعد خلاقیت فردی در وضعیت مطلوبی قرار دارد، ولی سایر مؤلفه ها (سیستم پاداش، ریسک پذیری، هدایت، کنترل، حمایت مدیریت، هویت، ارتباطات، تعارض، برخورد آرا و انسجام) در وضعیت نامناسبی قرار دارند.	بررسی رابطه میان عناصر ساختار سازمانی و فرهنگ کارآفرینانه در دانشگاه (۱۳۸۸) تهران	کردنایج و همکاران
۲	نتایج حاکی از آن بود که فرهنگ سازمانی بر کارآفرینی دانشگاهی اثر مثبت و معنی داری دارد و هم چنین یافته های مدل معادلات ساختاری نشان داد که همه عوامل مورد استفاده برای مدل فرهنگ کارآفرینی، تبیین کننده آن بوده است، که شامل: پیشگامی، ریسک پذیری، بی باکی، تحمل، سلطه جویی، ارزشمندی، ارتباطات، همکاری آزادی بیان و شادابی؛ است.	تبیین تأثیر فرهنگ سازمانی بر کارآفرینی دانشگاهی در دانشگاه تهران (۱۳۹۲)	زالی و همکاران
۳	از عناصر مهم مورد نیاز برای نوآوری عبارت است از اعطاف و تنوع چشم انداز و پیاده سازی آن در سطح کلان و اعطاف و تنوع سازمان و ساختار دانشگاه در سطح خود.	تشريح و تحلیل فرآیندهای تحول درونی دانشگاه (۲۰۰۳) همکاران	جاکوب ^۴ و همکاران
۴	فرهنگ سازمانی کارآفرینانه، تعامل مستمر با محیط، چشم انداز مشترک، راهبردهای منابع انسانی و منابع انسانی در وضعیت مطلوبی قرار داشته، اما ساختار کارآفرینانه و استقلال مالی در وضعیت نامناسبی بوده اند.	بررسی ویژگی های دانشگاه کارآفرین در دانشگاه تربیت مدرس (۱۳۹۱)	کردنایج و همکاران
۵	عواملی چون فرهنگ، ساختار سازمان، محیط، حکومت و رهبری به عنوان ویژگی های مهم برای دانشگاه کارآفرین، در زمینه کارآفرینی به شمار می آیند.	بررسی استراتژی دانشگاه برای انطباق با شرایط محیط (۲۰۰۱) اسپورن ^۵	لارسن ^۶
۶	آن ها دریافتند که وجود یک چشم انداز قوی کارآفرینی و تصور مفاهیم مختلف دانش، کلیدی برای توسعه اقتصاد محلی و تعالی بین المللی دانشگاه است.	بررسی نقش آموزش عالی در توسعه و تعالی اقتصاد (۲۰۰۵) لازارتی و تاولوتی ^۷	لازارتی و تاولوتی ^۷
۷	آن ها در تحقیقات خود دریافتند که چهار عنصر اصلی در پیشبرد و مفهوم دانشگاه کارآفرین نقشی اساسی دارد: منابع، امکانات، ماموریت و عناصر مانع.	مفهوم دانشگاه کارآفرین: مورد مطالعه کشورهای در یاداللهی و همکاران ^۸ (۲۰۱۲)	Novotny Jacob Lazzeretti & Tavoletti

1. Mowery & Sampat
3. Mahdavi Mazdeh et al.,
5. Sporn
7. Yadollahi

2. Novotny
4. Jacob
6. Lazzeretti & Tavoletti

حال توسعه	قناطی و همکاران	بررسی وضعیت فرهنگ	۸
فرهنگ سازمانی کارآفرینانه در دانشگاه تهران در وضعیت نامناسبی قرار دارد. هم‌چنین تنها دو بعد تفريح و سرگرمی، و ارزشمندی کار در وضعیت مطلوب قرار داشته و سایر ابعاد فرهنگ سازمانی کارآفرینانه شامل: جسارت، تحمل انحراف خلاق، آینده‌نگری جسوسرانه، خطربذیری، ارتباط باز، همکاری و تشریک مسامعی، نوآوری پیشگام و تحمل شنیدن اظهارات مخالف در وضعیت نامطلوب هستند.	سازمانی کارآفرینانه در دانشگاه تهران	(۱۳۸۹)	

با نگاه به نتایج تحقیقات گذشته که به آن اشاره شد، و تعاریف آن‌ها از دانشگاه کارآفرین، می‌توان دریافت که دانشگاه کارآفرین به معنی مشارکت و تعامل آن‌ها با عوامل مختلف برای توسعه اقتصادی است. در واقع می‌توان آن را تنظیم تمام فعالیت‌های عملیاتی و عناصر دانشگاهی اعم از دانشجویان، استادی، کارکنان و... به شکلی که در مراحل نوآوری و رقابتی شدن اقتصاد محلی، در بازارهای ملی و جهانی و افزایش سرمایه‌های جهانی آن کشور شرکت کند دانست.

پس از طرح و ارائه ادبیات نظری و تجربی پژوهش، مدل مفهومی تحقیق که گیب، در سال ۲۰۱۲ ارائه کرده است، با ابعادی به این شرح: ۱. چشم‌انداز، مأموریت دانشگاه؛ ۲. حاکمیت و اداره دانشگاه؛ ۳. ساختار و طرح سازمانی؛ ۴. چند رشته‌ای، فرا رشته‌ای؛ ۵. قدرت نفوذ و استفاده از منابع متنوع؛ ۶. مدیریت ذینفعان و ارزش‌های جامعه؛ ۷. دانش‌آموختگان؛ ۸. انتقال دانش؛ ۹. مرکز رشد، تأمین مالی مخاطرات در شرکت‌های مشتق از دانشگاه؛ ۱۰. بین‌المللی سازی، و در نهایت، ۱۱. آموزش کارآفرینانه و آموزش سرمایه‌گذاری؛ در این پژوهش بکارگیری می‌شود.

قابل ذکر است که با توجه به اهمیت نقش دانشگاه کارآفرین بر توسعه شرایط اقتصادی، صنعتی و اجتماعی - فرهنگی جوامع، در سالیان اخیر در مورد مفهوم کارآفرینی تحقیقات فراوانی صورت گرفته است (آنتونیچ و هسریچ^۱، ۲۰۰۱؛ آنتونیچ و زورن^۲، ۲۰۰۴؛ اتزکوایتر^۳، ۲۰۰۶، گیب و هانان^۴، ۲۰۰۶)، ولی با این حال، پژوهش‌های اندکی به تبیین شاخص‌های دانشگاه کارآفرین (گیب، ۲۰۱۲؛ اتزکوایتر، ۲۰۰۶؛ کلارک، ۱۹۹۸؛ روپکه^۵، ۱۹۹۸)، پرداخته‌اند، از این‌رو این پژوهش سعی دارد به تبیین و بررسی وضعیت شاخص‌های دانشگاه کارآفرین در دانشگاه آزاد اسلامی واحد قائم‌شهر به عنوان شاهدی تجربی از دانشگاه‌های نسل سوم یا کارآفرین پردازد.

با توجه به اهمیت، هدف و مدل مفهومی ذکر شده در تحقیق، این پژوهش به دنبال پاسخ به سؤال‌های ذیل است:

سؤال اصلی: آیا کارآفرینی دانشگاهی در دانشگاه مورد مطالعه در وضعیت مطلوبی قرار دارد؟

سؤال‌های فرعی: آیا مؤلفه‌های چشم‌انداز و استراتژی؛ حاکمیت و اداره دانشگاه؛ ساختار و طرح سازمانی؛ چند رشته‌ای فرارشته‌ای بودن؛ قدرت نفوذ؛ مدیریت ذی‌نفعان و ارزش‌های جامعه؛ دانش‌آموختگان؛ انتقال دانش؛ تأمین مالی مخاطرات در شرکت‌های مشتق از دانشگاه؛ بین‌المللی سازی؛ و مؤلفه آموزش کارآفرینانه سرمایه‌گذاری، در دانشگاه مورد مطالعه در وضعیت مطلوبی قرار دارد؟

روش شناسی

پژوهش حاضر و شیوه گردآوری داده‌های آن، از نوع توصیفی- تحلیلی و از لحاظ هدف در چارچوب تحقیقات کاربردی جای می‌گیرد. جامعه آماری تحقیق اساتید، مسئولین و خبره‌گان دانشگاه آزاد اسلامی واحد قائمشهر در رشته‌های مختلف تحصیلی، در امر کارآفرینی می‌باشد، که از این بین ۲۵ نفر به عنوان نمونه از افراد مطلع دانشگاه انتخاب و پرسش- نامه‌ها در میان آن‌ها توزیع، ولی با توجه به محدودیت‌های موجود، ۱۶ پرسش‌نامه مناسب برای تجزیه و تحلیل آماری جمع‌آوری شد.

ابزار پژوهش

در این تحقیق ابزار اصلی گردآوری داده‌ها پرسش‌نامه‌ای با اجزای استاندارد بوده است. پرسش‌نامه تحقیق حاضر از ۱۰۸ سوال دانشگاه کارآفرین، که توسط آلان گیب (۲۰۱۲)، در مقیاس لیکرت با بازه ۱-۵، ارائه شده است، دارای ۱۱ مؤلفه و یا بُعد به این شرح می‌باشد: ۱. چشم‌انداز، مأموریت و استراتژی دانشگاه؛ ۲. حاکمیت و اداره دانشگاه؛ ۳. ساختار و طرح سازمانی؛ ۴. چند رشته‌ای، فرا رشته‌ای؛ ۵. قدرت نفوذ و استفاده از منابع متنوع؛ ۶. مدیریت ذینفعان و ارزش‌های جامعه؛ ۷. دانش آموختگان؛ ۸. انتقال دانش؛ ۹. مرکز رشد، تأمین مالی مخاطرات در شرکت‌های مشتق از دانشگاه؛ ۱۰. بین- المللی سازی، و در نهایت، ۱۱. آموزش کارآفرینانه و آموزش سرمایه‌گذاری.

روائی و اعتبار: یکی از روش‌های پرکاربرد برای تعیین اعتبار، اعتبار محتوای است. روائی محتوا اطمینان می‌دهد که ابزار مورد نظر به اندازه کافی پرسش‌های مناسب برای اندازه‌گیری مفهوم مورد سنجش را در بر دارد. برای تائید روایی در این پژوهش، این ابزار در اختیار تعدادی از اساتید که با مباحث مورد اشاره (کارآفرینی دانشگاهی و تجاری‌سازی) دست- آوردهای آن)، آشنایی کافی دارند قرار گرفت و روائی این ابزار بعد از تعديل مواردی مورد تائید قرار گرفت. هم‌چنین به منظور تعیین قابلیت اعتماد ابزار اندازه‌گیری، از روش آلفای کرونباخ استفاده شد (پترسون^{۱۱}، ۱۹۹۴). یافته‌ها نشان داد که پایایی مقیاس شاخص‌ها برای کل پرسش‌نامه ۸۶.۰ و برای همه متغیرهای مدل مذکور بیش از عدد ۷۰.۰ به دست آمد. این اعداد مؤید آن است که پرسش‌نامه از قابلیت اعتماد بالایی برخوردار بوده و این طرح از لحاظ علمی پذیرفته است.

یافته‌ها

برای برخورد با ابهامات موجود در نظرات افراد، پروفسور لطفی‌زاده در سال ۱۹۶۵، نظریه مجموعه‌های فازی را ارائه داد تا عدم قطعیتی که به علت ابهام و عدم دقت در رویدادها ایجاد شده است، را به مدل درآورد (وانگ و چانگ^{۱۲}، ۲۰۰۵). این نظریه امکان استفاده از عملگرها و دستورهای ریاضی در فضای فازی را به پژوهشگر می‌دهد. یک مجموعه فازی، دسته‌ای از اشیاء با درجه عضویت پیوسته است. چنین مجموعه‌ای با تابع عضویت مشخص می‌شود و هر شیء یک درجه عضویت بین صفر و یک تخصیص می‌دهد (ماشیو، ۲۰۰۴).

در واقع منطق فازی طیف وسیعی از تنوعی‌ها و تکنیک‌ها را شامل می‌شود، که اساساً بر چهار مفهوم بناء شده است: مجموعه‌های فازی، متغیرهای کلامی، توزیع احتمال (تابع عضویت)، و قوانین اگر-آن‌گاه فازی می‌گیرد. مجموعه فازی، مجموعه‌ای است که عناصر آن با درجه عضویت (۱)، به آن مجموعه تعلق دارند. در موقعیتی که اطلاعات مورد نیاز کمی

تبیین شاخص‌های دانشگاه کارآفرین در آموزش عالی از طریق سیستم استنتاج فازی: ...

باشد، به صورت عددی بیان می‌شوند، اما زمانی که پژوهش در فضای کیفی انجام شده و دانش آن دارای ابهام و سربسته-گی باشد، اطلاعات نمی‌تواند به صورت اعداد دقیق بیان شوند. بیشتر مدیران نیز نمی‌توانند یک عدد دقیق برای بیان عقیده و نظر خود ارائه دهند، و به همین جهت است که ارزش‌های کلامی به جای ارزش‌های عددی خاص استفاده می‌کنند (صفای قادی کلائی و همکاران، ۱۳۹۲).

برخی روابط در محیط فازی: اگر $\tilde{A}$ و $\tilde{B}$ دو عدد فازی مثلثی باشند که به ترتیب با سه ترتیبی‌های (a_1, a_2, a_3) و (b_1, b_2, b_3) پارامتری شده باشند، قوانین عملیاتی برای این دو عدد فازی مثلثی به صورت زیر خواهد بود:

$$(1) \quad \tilde{A} (+) \tilde{B} = (a_1, a_2, a_3) (+) (b_1, b_2, b_3)$$

$$= (a_1 + b_1, a_2 + b_2, a_3 + b_3)$$

$$(2) \quad \tilde{A} (-) \tilde{B} = (a_1, a_2, a_3) (-) (b_1, b_2, b_3)$$

$$= (a_1 - b_3, a_2 - b_2, a_3 - b_1)$$

$$(3) \quad \tilde{A} (\times) \tilde{B} = (a_1, a_2, a_3) (\times) (b_1, b_2, b_3)$$

$$= (a_1 b_1, a_2 b_2, a_3 b_3)$$

$$(4) \quad \tilde{A} (\div) \tilde{B} = (a_1, a_2, a_3) (\div) (b_1, b_2, b_3)$$

$$= \left(\frac{a_1}{b_3}, \frac{a_2}{b_2}, \frac{a_3}{b_1} \right)$$

$$(5) \quad k\tilde{A} = (ka_1, ka_2, ka_3)$$

$$(6) \quad (\tilde{A})^{-1} = \left(\frac{1}{a_3}, \frac{1}{a_2}, \frac{1}{a_1} \right)$$

$$D(\tilde{A} - \tilde{B}) = \sqrt{\frac{(a_1 - b_1)^2 + (a_2 - b_2)^2 + (a_3 - b_3)^2}{3}}$$

یک عدد فازی مثلثی، $\tilde{M}$ به وسیله یک سه وجهی (a, b, c) نشان داده شده وتابع عضویت آن به صورت ذیل تعریف می‌شود، و در فرمول ذیل نشان داده شده است. یک عدد فازی مثلثی برای تسعیر ابهام پارامترهای مرتبط با موضوع به کار می‌رود، و وسیله مفید کمی سازی عدم اطمینان در تصمیم گیری، به علت جاذبه شهودی و نمایش کارایی محاسباتی ظاهر می‌شود. قوی‌ترین درجه عضویت، پارامتر b است که عبارت است از $f_M(b) = 1$ در حالی که $a \leq b \leq c$ به ترتیب کران‌های پایین و بالا هستند.

$$\mu_{\tilde{M}}(x) = \begin{cases} \frac{x-a}{b-a}, & a \leq x \leq b \\ \frac{c-x}{c-b}, & b \leq x \leq c \\ 0 & \text{otherwise} \end{cases}$$

$$\text{با } -\theta < a \leq b \leq c < \theta$$

برای پاسخ دادن به سوالات تحقیق، از آزمون فرضیه فازی برای هر یک از شاخص‌ها با توجه به فرضیه زیر بررسی می‌شود. با توجه به طیفی از اعداد ریاضی که برای عبارات کلامی تعریف شده در تحقیق استفاده شده است و این میزان از مقدار یک (۱) که پایین‌ترین سطح تاثیرگذاری یعنی خیلی کم تا مقدار نه (۹) برای حد بالای بالاترین میزان تاثیرگذاری، یعنی عبارت کلامی خیلی زیاد می‌باشد؛ لذا آزمون فرضیه فازی به منظور امکان تاثیرگذاری یک شاخص را می‌توان با نزدیک شدن عدد تصمیم به ۹ تعریف کرد.

برای فازی نمودن پرسشنامه ابتدا داده های جمع آوری شده بر اساس طیف لیکرت مطابق جدول (۲) به اعداد فازی مثلثی تبدیل می شوند (سارمی و همکاران^۱، ۲۰۰۹).

جدول ۳: تبدیل اظهارنظرهای کلامی طیف لیکرت به اعداد فازی مثلثی

خیلی زیاد	زیاد	متوسط	کم	خیلی کم
۱	۷	۵	۳	۱

بعد از فازی نمودن اعداد باید اعداد فازی شده را با استفاده از جمع فازی جمع نماییم. برای جمع فازی از آن جایی که در این تحقیق اهمیت نظرات متخصصان و خبرگان با توجه به میزان تحصیلات و تجربه آنها (همگن بودن) یکسان در نظر گرفته شده است، این مقادیر برای هر شاخص با توجه به اعداد فازی مثلثی تعریف شده $(\tilde{X}_i = (X_i^a, X_i^b, X_i^c))$ برای عبارات کلامی به صورت زیر محاسبه می شوند:

$$\tilde{\bar{X}} = (\sum_{i=1}^n X_i^a, \sum_{i=1}^n X_i^b, \sum_{i=1}^n X_i^c)$$

$$6.18 - 2\alpha = 5.5 \Rightarrow \alpha = 0.34$$

$$\bar{X}_{\alpha}^U = Sup\{x \in R : \mu_{\bar{X}}(x) \geq \alpha\}$$

بعد از انجام جمع فازی اعداد فازی به صورت زیر به دست می آید.

$$\tilde{X}_i = (X_i^a, X_i^b, X_i^c)$$

محاسبه میانگین و انحراف معیار فازی: میانگین فازی هر کدام از اعداد سه گانه مثلثی مربوط به داده های جمع آوری شده حاصل از پرسشنامه، و انحراف معیار فازی مربوط به هریک از متغیرهای تحقیق با استفاده از روابط زیر محاسبه شده اند.

$$\begin{aligned} \tilde{\bar{X}} &= \left(\frac{\sum_{i=1}^n X_i^a}{n}, \frac{\sum_{i=1}^n X_i^b}{n}, \frac{\sum_{i=1}^n X_i^c}{n} \right) \\ \tilde{s} &= \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n \left[\frac{(X_i^a - \bar{X}^a)^2 + (X_i^b - \bar{X}^b)^2 + (X_i^c - \bar{X}^c)^2}{3} \right]}{n-1}} \end{aligned}$$

تعیین حد پایین پذیرش فرضیه: برآورد فاصله ای میانگین فازی هر کدام از متغیرهای تحقیق و نیز حد پایین پذیرش یک فرضیه، با استفاده از روابط زیر محاسبه شده اند:

$$(\tilde{\bar{X}}_L, \tilde{\bar{X}}_U) = [(\tilde{\bar{X}}^a - (\tilde{\bar{X}}^b - \tilde{\bar{X}}^a)\alpha), (\tilde{\bar{X}}^c - (\tilde{\bar{X}}^c - \tilde{\bar{X}}^b)\alpha)] \quad \alpha \in (0,1)$$

¹. Saremi et al.,

$$Z_{0.95} = 1.64 \quad \text{و } \tilde{\bar{X}} + Z_\alpha (\tilde{\delta} / \sqrt{n})$$

تعیین حداقل معیار عددی پذیرش فرضیه: با توجه به طیف (۱-۶) مورد استفاده در تحقیق حاضر به منظور تبدیل اظهارنظرهای کلامی طیف لیکرت به اعداد فازی مثلثی، حداقل میانگین فازی مشاهده شده قابل قبول برای پذیرش فرضیات ۰/۷۰ مقیاس، در نظر گرفته شده است. علیرغم این که برای این امر مقادیر ۰/۶۰ و حتی ۰/۵۵ نیز قابل قبول و پذیرش است (نانالی^۱، ۱۳۷۹). بر این اساس در تحقیق حاضر عدد ۵/۵ به عنوان حداقل معیار پذیرش فرضیات فازی در نظر گرفته شده است.

تعیین درجه عضویت پذیرش فرضیه: با توجه به محاسبات دو مورد اخیر، درجه عضویت (α) پذیرش و رد فرضیه تحقیق از رابطه زیر محاسبه شده است.

$$[(\tilde{\bar{X}}^c - (\tilde{\bar{X}}^c - \tilde{\bar{X}}^b)\alpha) + Z_\alpha (\tilde{\delta} / \sqrt{n})] \Rightarrow \tilde{\bar{X}} + Z_\alpha (\tilde{\delta} / \sqrt{n}) = 5.5 \tilde{\bar{X}}$$

تحلیل درجه عضویت پذیرش فرضیه: جدول زیر چگونگی تحلیل در مورد درجه عضویت پذیرش یک فرضیه را در محیط فازی نشان می‌دهد. درجه عضویت بالاتر نشان می‌دهد که فرضیه مورد آزمون، با اطمینان بیشتر و قوی‌تری مورد تأیید قرار می‌گیرد.

جدول ۳: تحلیل درجه عضویت پذیرش و رد فرضیه در محیط فازی

درجه عضویت	اظهار نظر در مورد پذیرش فرضیه
۱/۰	پذیرش قطعی فرضیه
۰/۹-۱	امکان و اطمینان خیلی بالا برای پذیرش فرضیه
۰/۷-۰/۹	امکان بالا برای پذیرش فرضیه
۰/۵-۰/۷	امکان متوسط برای پذیرش فرضیه
۰/۰-۰/۵	امکان ضعیف برای پذیرش فرضیه
۰/۰	رد فرضیه

نمونه‌ای از محاسبات آزمون فازی برای مولفه چشم‌انداز، مأموریت و استراتژی دانشگاه، در دانشگاه مورد مطالعه: برای مقدار میانگین فازی نمونه‌های فازی داریم:
این اعداد به ترتیب شامل:

$$\bar{X}^a = \frac{1+1+1+1+\dots+3+1+1+1}{16} = 1.63$$

حد پایین:

$$\bar{X}^b = \frac{3+3+3+3+\dots+5+3+3+3}{16} = 3.63$$

حد میانی:

$$\bar{X}^c = \frac{5+5+5+5+\dots+7+5+5+5}{16} = 5.63$$

حد بالا:

¹. Nunnally

با توجه به عدد فازی مثلاً میانگین و تعریف برش α از میانگین داریم:

$$(\tilde{\bar{X}}_L, \tilde{\bar{X}}_U) = [(\tilde{\bar{X}}^a - (\tilde{\bar{X}}^b - \tilde{\bar{X}}^a)\alpha), (\tilde{\bar{X}}^c - (\tilde{\bar{X}}^c - \tilde{\bar{X}}^b)\alpha)] \quad \alpha \in (0,1)$$

$$\bar{X}_\alpha = [1.63 - (3.63 - 1.63)\alpha, 5.63 - (5.63 - 3.63)\alpha] = [1.63 - 2\alpha, 5.63 - 2\alpha], \alpha \in (0,1)$$

$$\bar{X}_\alpha^u = 5.63 - 2\alpha, \alpha \in (0,1)$$

هم‌چنین برای محاسبه انحراف معیار این شاخص داریم:

$$\tilde{s} = \sqrt{\frac{\left[(1-1.63)^2 + (3-3.63)^2 + (5-5.63)^2 \right]}{3} + \dots + \frac{\left[(1-1.63)^2 + (3-3.63)^2 + (5-5.63)^2 \right]}{3}} = 0.96$$

$$Z_{0.95} = 1.64$$

با توجه به اعداد به دست آمده و مقدار

$$\pi^* = \bar{X}_\alpha^u + Z_\alpha \frac{\tilde{s}}{\sqrt{n}} = 5.63 - 2\alpha + 1.64 \frac{0.96}{\sqrt{16}} = 6.02 - 2\alpha$$

اکنون با جای‌گذاری عدد ۵/۵ در رابطه فوق خواهیم داشت:

$$6.02 - 2\alpha = 5.5 \Rightarrow \alpha = 0.26$$

می‌توان از یافته‌ها فوق دریافت که درجه عضویت پذیرش برای فرضیه مورد نظر بیست و شش صدم و درجه عضویت رد فرضیه صفر هفتاد و چهار صدم است. به عبارت دیگر فرضیه مطلوبیت این مؤلفه با امکان بسیار ضعیف پذیرش می‌شود. حال پس از توضیح مراحل در منطق فازی به همراه نمونه برای این پژوهش، نتایج به دست آمده برای آزمون فرضیات به صورت ذیل ارائه می‌شود:

جدول ۴: تحلیل آماری داده‌ها در محیط فازی

شاخص‌های موردنظر در دانشگاه	اظهار نظر در مورد فرض مطلوبیت مؤلفه یا شاخص	میانگین در محیط فازی			متغیر معیار
		$\bar{X}^a$	$\bar{X}^b$	$\bar{X}^c$	
کارآفرینی دانشگاهی	امکان ضعیف برای پذیرش فرضیه	۰/۸۰	۱/۳۸	۳/۳۸	۵/۳۸
چشم انداز و ماموریت	امکان ضعیف برای پذیرش فرضیه	۰/۹۶	۱/۶۳	۳/۶۳	۵/۶۳
حاکمیت و اداره	امکان ضعیف برای پذیرش فرضیه	۰/۸۹	۱/۵	۳/۵	۵/۵
ساختار و طرح	امکان ضعیف برای پذیرش	۰/۱	۱/۷۵	۳/۷۵	۵/۷۵

تبیین شاخص‌های دانشگاه کارآفرین در آموزش عالی از طریق سیستم استنتاج فازی: ...

سازمانی	فرضیه	امکان متوسط برای پذیرش	۰/۵۰	۰/۵۰	۳/۸۸	۵/۸۸	۱/۸۸	۱/۰۲
چندرشته‌ای	فرضیه	امکان ضعیف برای پذیرش	۰/۸۲	۰/۱۸	۵/۵	۳/۵	۱/۵۰	۰/۹۰
فرارشته‌ای	فرضیه	امکان ضعیف برای پذیرش	۰/۴۶	۰/۴۶	۰/۵۴	۰/۶	۰/۴	۰/۲
قدرت نفوذ	فرضیه	امکان ضعیف برای پذیرش	۰/۹۸	۰/۰۲	۵/۲۵	۳/۲۵	۱/۲۵	۰/۶۸
مدیریت ذینفعان	فرضیه	امکان ضعیف برای پذیرش	۰/۷۵	۰/۲۵	۵/۶۳	۳/۶۳	۱/۶۳	۰/۹۵
دانش آموخته - گان	فرضیه	امکان ضعیف برای پذیرش	۰/۸۰	۰/۲۰	۵/۲۵	۳/۲۵	۱/۸۸	۱/۵۶
انتقال دانش	فرضیه	امکان ضعیف برای پذیرش	۰/۷۷	۰/۲۳	۵/۲۵	۳/۲۵	۲/۱۳	۱/۷۶
مرکز رشد، تأمین مالی	فرضیه	امکان ضعیف برای پذیرش	۰/۹۳	۰/۰۷	۵/۱۳	۳/۱۳	۱/۵	۱/۲۲
بین المللی سازی	فرضیه	امکان ضعیف برای پذیرش	۰/۹۳	۰/۰۷	۵/۱۳	۳/۱۳	۱/۵	۱/۲۲
آموزش کارآفرینانه	فرضیه	امکان ضعیف برای پذیرش	۰/۹۳	۰/۰۷	۵/۱۳	۳/۱۳	۱/۵	۱/۲۲

با توجه به نتایج حاصله، می‌توان دریافت که وضعیت متغیرهای پژوهش، شامل وضعیت کارآفرینی دانشگاه و همه شاخص‌های دانشگاه کارآفرین، در وضعیت تقریباً نامناسبی قرار دارند، و سؤال‌های تحقیق مبنی بر مناسب بودن وضعیت متغیرهای تحقیق، محقق نمی‌گردد و بیشتر فرضیه‌ها با امکان ضعیف برای پذیرش فرضیه رو به رو می‌شوند.

بحث و نتیجه‌گیری

تحقیق حاضر به تبیین و بررسی وضعیت کارآفرینی دانشگاهی و شاخص‌های دانشگاه کارآفرین در دانشگاه آزاد اسلامی واحد قائم‌شهر پرداخته است. مطالعات انجام شده، تبیین و شناسایی کارآفرینی دانشگاهی و شاخص‌های دانشگاه کارآفرین را به شکل‌های مختلفی تقسیم کرده‌اند، که در تحقیق حاضر، این عوامل براساس مدلی جامع، که توسط گیب (۲۰۱۲)، توسعه و تدوین شده است، مورد بررسی و آزمون استنتاج فازی قرار گرفته است.

در تحقیق حاضر ابتدا مدل مفهومی بومی شده برای اندازه‌گیری و تبیین کارآفرینی دانشگاهی و شاخص‌های دانشگاه کارآفرین در قالب یک کلیت یکپارچه ارائه، و دریافت شده است که وضعیت کارآفرینی دانشگاهی و متغیرهای یازده‌گانه در دانشگاه مورد مطالعه بیشتر فرضیه‌ها با امکان ضعیف برای پذیرش فرضیه رو به رو می‌شوند. در واقع شناخت این امر به مدیران دانشگاه کمک خواهد کرد تا هرگونه تغییر و بهبود در فرآیند کارآفرینی دانشگاهی را از طریق متغیرهای یازده‌گانه مورد مطالعه را به صورت مشخص پیگیری نمایند. در ذیل نتایج به تفسیر به بوته بررسی قرار گرفته است.

یافته ها این پژوهش نشان داد که ویژگی ها و شاخص های دانشگاه کارآفرین در دانشگاه مورد مطالعه، شامل: مؤلفه های چشم انداز، مأموریت و استراتژی دانشگاه؛ حاکمیت و اداره دانشگاه؛ ساختار و طرح سازمانی؛ قدرت نفوذ و استفاده از منابع متنوع؛ مدیریت ذینفعان و ارزش های جامعه؛ دانش آموختگان؛ انتقال دانش؛ مرکز رشد، تأمین مالی مخاطرات در شرکت های مشتق از دانشگاه؛ بین المللی سازی، و در نهایت، آموزش کارآفرینانه و آموزش سرمایه گذاری، به همراه کل وضعیت کارآفرینی دانشگاهی برای تائید فرضیه در حالت امکان ضعیف برای پذیرش فرضیه قرار دارد، همچنین برای مؤلفه چند رشته ای، فرا رشته ای، در وضعیت امکان متوسط برای پذیرش فرضیه می باشد، در واقع این نتایج بیشتر حاکی از نامناسب بودن متغیرهای پژوهش دارد.

در مورد مقایسه نتایج این پژوهش با سایر تحقیقات، باید اشاره کرد که نتایج حاصل این پژوهش از حیث مطابقیت شاخص ها، با برخی از یافته های (کردنایج و همکاران، ۱۳۸۸؛ زالی و همکاران، ۱۳۹۲)، مطابقت دارد؛ زیرا در بیشتر این تحقیقات، محققان دریافتند که وضعیت کارآفرینی دانشگاهی و شاخص های دانشگاهی آن در وضعیت نامناسبی قرار دارد، همچنین از دیگر شباهت های این پژوهش با تحقیقات نامبرده شده، استفاده از بیشتر مؤلفه های مورد سنجش در این پژوهش است. حال با توجه به یافته های تحقیق حاضر، موارد ذیل به عنوان پیشنهادات مدیریتی جهت بهبود وضعیت دانشگاه کارآفرین، ارائه می شود:

1. در جامعه اروپائی، پیش بینی می شود که در اثر افزایش نرخ تورم، دانشگاه ها با فشارهای هزینه ای رو به ترقی مستمری مواجه شوند. به احتمال بسیار زیاد هزینه ها از مسیرهای بالقوه افزایش در درآمد پیشی می گیرند، بدون این که این نقص از طریق درآمدهای دولتی جبران شود. بنابر این، علاوه بر استفاده از درآمدهای دولتی (تأمین مالی از سوی دولت)، دانشگاه ها باید نیم نگاهی به درآمدهای خصوصی خود داشته باشند و در طول زمان، این نگاه را گسترش دهند. ۲. یکی از مهم ترین مواردی که در دانشگاه کارآفرین باید وجود داشته باشد، آموزش دهی افراد در محیط های دانشگاهی و اضافه شدن مهارت های آنان است. در گذشته این ویژگی ها (کارآفرینی) از خصوصیات فردی و ذاتی تلقی می شد، ولی امروزه نقش آموزش که سردمدار آن در جوامع مختلف دانشگاه ها و موسسات آموزش عالی است کتمان ناپذیر می باشد. ۳. دانشگاه ها و مراکز آموزشی علاوه بر نقش سنتی خود نقش های دیگر شرکاء را نیز باید به خود بگیرند، یعنی علاوه بر تدریس، آموزش، تعلیم و تربیت دانشجویان و نیروی انسانی، انجام تحقیقات علمی و تولید علم و دانش؛ در راه اندازی و اداره شرکت های دانشگاه بینان (مراکز رشد^۱، پارک های علم و فن آوری، شرکت های مشتق از دانشگاه) نیز شرکت نمایند.
4. مدیران باید در دانشگاه، ساختار و شرایطی را فراهم کنند تا ساختار سازمانی مانع ایجاد ایده های نو نباشد، کنترل سهل - گیر و غیررسمی، داشتن کارکنان توانمند، از ویژگی های ساختاری دانشگاه های کارآفرین است که می تواند کارآفرینی را ترغیب نموده و توسعه دهند. ۵. تعلیم و تربیت کارآفرینان و در دسترس بودن این برنامه ها برای همه کارکنان و دانشجویان؛ ایجاد برنامه های اشتغال، کارآفرینی و خود اشتغالی؛ بهره مندی از مشارکت های بیرونی برای سرمایه گذاری و ایجاد کسب و کار؛ از جمله فعالیت های دانشگاه ها در مسیر کارآفرینی می تواند باشد. ۶. در دانشگاه شرایط، قوانین و طرح سازمانی باید تسهیل کننده و حامی رفتارهای نوآورانه و کارآفرینانه باشد و به آن ها پاداش بدهد، و تصمیم گیری ها در آن ناتمرکر شود.
7. باید در دانشگاه سطح همکاری فعالانه میان اعضای هیأت های علمی و گروه های آموزشی مختلف را در آموزش و

پژوهش ارتقاء بخشید، زیرا توسعه و پیشرفت کارآفرینی دانشگاهی در گرو انجام چنین پژوهش‌ها و روابطی است. ۸ دانشگاه برای حمایت از دانش آموختگان باید بر برگزاری گردشماهی‌های منظم دانش آموختگی؛ برگزاری همایش‌ها و جلسات با دانش آموختگان و ارائه خدمات حمایتی؛ ارائه آموزش‌های مسیر پیشرفت شغلی و حمایت مادام‌العمر از دانش آموختگان؛ ایجاد انجمن‌های دانش آموختگان کارآفرین، تمرکز و همت کند. ۹. دانشگاه باید مؤسسات و شرکت‌های ایجاد شده به وسیله دانشجویان و اعضای هیأت علمی را به لحاظ مالی تأمین نموده، وام‌های ویژه و مناسبی را به آن‌ها اعطاء کند، و نیز در حل چالش‌های ملی و سایر فعالیت‌های حیاتی همت گمارد. و ۱۰. بخش اصلی در ایجاد یک دانشگاه کارآفرین، بین‌المللی سازی آن دانشگاه است. از جمله اقدامات در این مسیر، عبارتند از: ایجاد جریان جذب دانشجویان بین‌المللی به داخل؛ نوآوری‌های و ایجاد ابتکارات جدید در موضوع و فضای دانشگاه؛ تحرک و تبادل اعضای هیأت علمی و دانشجویان با دانشگاه‌ها و کشورهای سراسر دنیا؛ ایجاد و توسعه برنامه‌های زبان‌شناسی به منظور پذیرش دانشجویان خارجی؛ همکاری‌های تحقیقاتی و توسعه‌ای و ایجاد سرمایه‌گذاری‌های مشترک با سایر دانشگاه‌های دنیا؛ مشارکت و همکاری در فعالیت‌های بین‌المللی.

همان‌گونه که اشاره شد، با توجه به این که دانشگاه کارآفرین در سالیان اخیر اهمیت فراوانی بر توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جوامع دارد، ولی پژوهش‌های اندکی به تبیین وضعیت دانشگاه کارآفرین و شاخص‌های آن پرداخته‌اند، از این‌رو باید درباره موضوع دانشگاه کارآفرین تحقیقات وسیعی انجام گیرد. با توجه به یافته‌های تحقیق حاضر، موارد ذیل به عنوان پیشنهاداتی برای انجام پژوهش‌های آینده در زمینه دانشگاه کارآفرین ارائه می‌گردد:

۱. با توجه به جامع بودن مدل تحقیق حاضر، استفاده و بررسی مدل مفهومی تحقیق حاضر در دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی دیگر، به منظور شناخت بهتر از وضعیت کارآفرینی دانشگاهی. ۲. بررسی وضعیت فرهنگ و ظرفیت کارآفرینانه موجود در دانشگاه‌ها و یافتن راه‌های علمی برای افزایش این ظرفیت‌ها. ۳. استفاده از مدل مفهومی کامل تر و بهتر برای سنجش کارآفرینی دانشگاهی. و ۴. سنجش و بررسی ارتباط میان متغیرهای ارزشمندی چون: جو سازمانی، تکنولوژی اطلاعات و ارتباطات، فرهنگ کارآفرینانه، فرهنگ سازمانی، ساختار سازمانی کارآفرینانه و .... در محیط‌های دانشگاهی و آموزش عالی.

منابع

فارسی

بوجادزیف، ج. بوجادزیف، م. منطق فازی و کاربردهای آن در مدیریت. (۱۳۸۱). سیدمحمد حسینی، تهران: انتشارات ایشیق.

حسنقلی‌پور، ح. قلی‌پور، آ. روشنل، ط. (۱۳۹۰). موانع تجاری سازی دانش در کارآفرینی دانشگاهی. نشریه توسعه کارآفرینی، (۱۴)، ۴، صص. ۱۸۳-۱۶۵.

زالی، م. رضوی، م. محمدزاده، ن. (۱۳۹۲). تبیین نقش فرهنگ کارآفرینی سازمانی بر کارآفرینی دانشگاهی در دانشگاه تهران. فصلنامه مدیریت بازرگانی، (۵)، ۲، صص. ۱۱۴-۸۹.

- صفائی قادی کلانی، ع. طبیبی، م. حاجی‌آبادی، ف. (۱۳۹۲). ارائه رویکرد ترکیبی ANP-DEMATEL فازی جهت الویت‌بندی معیارهای ارزیابی عملکرد تامین کننده سبز: شرکت دیزل سنگین ایران. پژوهش‌های مدیریت در ایران. (۳، ۱۷)، صص. ۱۴۹-۱۲۹.
- فکور، ب. حاجی‌حسینی، ح. (۱۳۸۷). کارآفرینی دانشگاهی و تجاری‌سازی نتایج تحقیقات در دانشگاه‌های ایران (مطالعه موردی ۷ دانشگاه کشور). سیاست علم و فناوری، (۲)، ۱، صص. ۷۰-۵۹.
- قاسم‌نژاد، ن. (۱۳۸۹). ارزیابی میزان کارآفرینی دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی. ابتکار و خلاقیت در علوم انسانی، (۲)، ۱، صص. ۲۰-۱.
- قناطی، س. کردنایج، ا. بیزدانی، ح. (۱۳۸۹). بررسی وضعیت فرهنگ سازمانی کارآفرینانه در دانشگاه تهران. نشریه توسعه کارآفرینی. (۱۰)، ۳، صص. ۱۳۳-۱۱۵.
- کردنایج، ا. احمدی، پ. قربانی، ز. نیاکان، ن. (۱۳۹۱). بررسی ویژگی‌های دانشگاه کارآفرین در دانشگاه تربیت مدرس. نشریه توسعه کارآفرینی، (۵)، ۳، صص. ۶۴-۴۷.
- کردنایج، ا. زالی، م. بهامین، م. (۱۳۹۲). راه کارهای ساختاری توسعه کارآفرینی در ایران. نشریه توسعه کارآفرینی، (۶)، ۲، صص. ۱۱۴-۹۵.
- کردنایج، ا. مقیمی، س. م. قناطی، س. بیزدانی، ح. (۱۳۸۸). بررسی رابطه بین عناصر ساختار سازمانی و فرهنگ کارآفرینانه در دانشگاه تهران. نشریه مدیریت دولتی. (۱)، ۳، صص. ۱۳۴-۱۱۹.
- مقیمی، س. م. احمدپور، م. (۱۳۸۷). آموزش کارآفرینی در کسب و کارهای کوچک و متوسط ایران: نیازها و راه کارها. نشریه توسعه کارآفرینی، (۱)، ۱، صص. ۲۴۵-۲۰۷.
- وفایی، ف. مقیمی، س. م. ارتباط کارآمدی سامانه الکترونیکی فرآیندهای اداری و کارآفرینی درون سازمانی دانشگاه تهران، فصلنامه اقتصاد و تجارت نوین. (۲۱-۲۲)، ۲(۲۱-۲۲)، صص. ۱۲۲-۹۹.
- ویسی، ر. کریم‌زاده، پ. (۱۳۸۷). توسعه فرهنگ کارآفرینی؛ عوامل و راه کارها (مطالعه موردی: دانشگاه پیام نور استان مازندران). دوفصلنامه برنامه و بودجه، ۱۱۱، صص. ۱۵۹-۱۸۳.

انگلیسی

- Agarwal, R. & Shah, S., (2014), **Knowledge Sources of Entrepreneurship: Firm Formation by Academic, User and Employee Innovators**, *Research Policy*. VOL. 43, PP. 1109–1133.
- Antončić, B. & Hisrich, R D., (2001), Intrapreneurship: Construct Refinement and Cross-Cultural Validation, *Journal of Business Venturing*, VOL. 16, pp. 495–527.
- Antončić, B. & Zorn, O., (2001), The Mediating Role of Corporate Entrepreneurship in the Organizational Support–Performance Relationship: An Empirical Examination, *Managing Global Transitions*, VOL. 2, NO. 1, pp. 5–14.
- Arnaut, D., (2010), **Towards an Entrepreneurial University**, *International Journal of Management System*, VOL. 3, NO. 1, PP. 136–152.
- Baba, Y. Shichijo, N. & Sedita, S.R., (2009), How do Collaborations With Universities Affect Firms' Innovative Performance? The Role of "Pasteur

- Scientists" in the Advanced Materials Field, *Research Policy*, VOL. 38, pp. 756–764.
- Bercovitz, J. & Feldmann, M., (2006)**, Entrepreneurial Universities and Technology Transfer: A Conceptual Framework for Understanding Knowledge-Based Economic Development, *Journal of Technology Transfer*, VOL. 31, pp. 175–188.
- Branstetter, L., (2000)**, *Exploring the Link Between Academic Science and Industrial Innovation: The Case of California's Research Universities*, Columbia Business School 813 Uris Hall.
- Clark, B., (1998)**, *Creating Entrepreneurial Universities: Organizational Pathways of Transformation*, Oxford: Elsevier.
- Dooley, L. & Kirk, D., (2007)**, University-Industry Collaboration: Grafting the Entrepreneurial Paradigm Onto Academic Structures, *European Journal of Innovation Management*, VOL. 10, NO. 3, pp. 316–332.
- Drucker, P., (1985)**, *Innovation and Entrepreneurship: Practice and Principle*, New York, NY: Harper & Row Publishers.
- Dunphy, S., (1994), **The Relationship of Entrepreneurial and Innovative Success. Marketing Intelligence and Planning**, VOL. 12, NO. 9, pp. 1–14.
- Etzkowitz, H., (2003), **Research Groups as ‘Quasi-Firms’: the Invention of the Entrepreneurial University**, *Research Policy*, VOL. 32, pp. 109–121.
- Etzkowitz, H., (2006), **The Entrepreneurial University and the Triple Helix as a Development Paradigm**, Conference on Launching a Program to Transform University-Industry-Government Relations in Ethiopia. May 29–31, 2006 United Nations Conference Center; Addis Ababa Ethiopia.
- Gibb, A. & Hannon, P., (2006), **Towards the Entrepreneurial University?**, *International Journal of Entrepreneurship Education*, VOL. 4, PP. 73-110.
- Gibb, A., (2012), **Exploring the Synergistic Potential in Entrepreneurial University Development: Towards the Building of a Strategic Framework**, *Annals of Innovation & Entrepreneurship*, VOL. 3, pp. 1–21.
- Gulbrandsen, M. Mowery, C.D. & Feldman, M., (2011), **Introduction to the Special Section: University–Industry Relations**, *Research Policy*, VOL. 40, PP. 1–5.
- Jacob, M. Lundqvist, M. & Hellsmark, H., (2003), **Entrepreneurial Transformations in the Swedish University System: The Case of Chalmers University of Technology**, *Research Policy*, VOL. 32, NO. 9, pp. 1555–1569.
- Koelewijn, W. T. Ehrenhard, A. G. Groen, A. J. & Van Harten, W. H., (2012), **Intra-Organizational Dynamics as Drivers of Entrepreneurship Among Physicians and Managers in Hospitals of Western**, *Social Science & Medicine*, VOL. 75, PP. 795–800.
- Kuratko, D. & Hodgetts, R., (1989), *Entrepreneurship: A Contemporary Approach*, 3rd ed., NY: The Dryden Press.
- Lazzeretti, L. & Tavoletti, E., (2005), **Higher Education Excellence and Local Economic Development: The Case of the Entrepreneurial University of Twente**, *European Planning Studies*, VOL. 13, NO. 3, PP. 475–493.
- Mahdavi Mazdeh, M. Razavi, S-M. Hesamamiri, R. Zahedi. M-R. & Elahi, B., (2013), **An Empirical Investigation of Entrepreneurship Intensity in Iranian State Universities**, *High Educ*, VOL. 65, PP. 207–226.

- Matthews, C., (2004), **A formal Specification of a Fuzzy Expert System**, *Journal of Information and Software Technology*, VOL. 45, pp. 419–429.
- Miller, D., (1983), **The Correlates of Entrepreneurship in Three Types of Firms**, *Management science*, pp. 770–791.
- Mowery, D.C. & Sampat, B.N., (2005), **Universities in National Innovation systems**, in Fagerberg J, Mowery DC, Nelson RR, (eds.) *Oxford Handbook of Innovation*, Oxford University Press.
- Novotny, Á., (2008), **Academic Entrepreneurship in Hungary: Can the Bayh-Dole Model of University Technology Transfer Work in an Eastern European Context?**, *Social and Management Sciences*, VOL. 16, NO. 2, pp. 71–80.
- Nunnally, J. C., (1978), **Psychometric theory. Second ed.** McGraw-Hill, New York.
- O’Shea, R. Allen, T. & Morse, K., (2005), **Creating the Entrepreneurial University: The Case of MIT**, *Presented at Academy of Management Conference*, 2005.
- Peterson, R. A., (1994), **A Meta-Analysis of Chronbach,s Coefficient Alpha**, *Journal of consumer research*, pp. 381–391.
- Peverelli, P.J. & Song, J., (2012), **Chinese Entrepreneurship: A Social Capital Approach**, Springer-Verlag, Berlin, Heidelberg, ISBN: 378-3-642-28205-8.
- Romero-Martinez, A. Fernandez-Fodriguez, Z. & Vazquez-Inchausti, E., (2010), **Exploring Corporate Entrepreneurship in Privatized Firms**, *Journal of World Business*, VOL. 45, PP. 2–8.
- Röpke, J., (1998), **The Entrepreneurial University: Innovation, academic knowledge Creation and Regional Development in a Globalized Economy. Working paper**, Philipps-Universität Marburg, Germany, September 16.
- Saremi, M. Mousavi, S.F. & Sansyei, A., (2009), **TQM Consultant Selection in SMEs With TOPSIS Under Fuzzy Environment**, *Expert systems with Application*, pp. 2742–2749.
- Sharif, N. & Baark, E., (2006), **Mobilizing Technology Transfer From University to Industry: The Experience of Hong Kong Universities**, *Journal of Technology Management in China*, VOL. 3, NO. 1, pp. 47–65.
- Sporn, B., (2001), **Building Adaptive Universities: Emerging Organisational Forms Based on Experiences of European and US Universities**, *Tertiary Education and Management*, VOL. 7, NO.2, pp. 121–134.
- Van de ven, A. & Ferry, D., (1979), **Measuring and Assessing Organizations**, John Wiley, New York.
- Wang, W.Y. & Chang, C., (2005), **Intellectual Capital and Performance in Causal Models: Evidence from the Information Technology Industry in Taiwan**, *Journal of Intellectual Capital*, VOL. 6, NO. 2, pp. 222–236.
- Yadollahi Farsi, J. Imanipour, N. & Salamzadeh, A., (2012), **Entrepreneurial University Conceptualization: Case of Developing Countries**, *Global Business and Management Research: An International Journal* , VOL. 4, pp. 193–204.